

BIULETYN

387

24.04.1998 r.

SOLIDARNOŚĆ

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

3 maja 1998r.

**rocznica UCHWALENIA
KONSTYTUCJI 3 MAJA**

program obchodów

godz. 10.15 - zbiórka Kampanii Honorowej Wojska Polskiego, orkiestry, pocztów sztandarowych - stowarzyszeń kombatanckich, organizacji społecznych, szkół, harcerzy przed Wojskową Komendą Uzupelnień, ul. Żeromskiego 52

godz. 10.20 - przemarsz do Kościoła Garnizonowego
- meldunek
- wciągnięcie flagi państwowej na maszt
- hymn państwowy

godz. 10.30 - MSZA ŚWIĘTA
- powitanie uczestników uroczystości po Mszy Świętej;
- przemówienie Wojewody Radomskiego Kazimierza Wlazło
- złożenie wieńców i wiązanek kwiatów na płycie Nieznanego Żołnierza
- wiązanka melodii
- przemarsz uczestników uroczystości pod Pomnik Protestu Robotniczego - Czerwca '76
- złożenie wieńców i wiązanek kwiatów przez delegacje
- zakończenie uroczystości.

Informacje dla Komisji Zakładowych

***Obowiązkowe przesłanie ankiet do 4 maja**

Nawiązując do postanowień zawartych w Uchwale KK nr 270/2, dotyczącej obowiązku wypełniania ankiet, proszę wszystkie Komisje Zakładowe zarejestrowane w Zarządzie Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska, o pilne uzupełnienie danych informacyjnych na koniec 1997r. i koniec I kwartału 1998r. Powyższe dane są niezbędne do określenia prawidłowej liczby delegatów na WZDR. Termin składania ankiet - do 4 maja 1998r.

***Obowiązkowe dostarczenie protokołów z wyborów do 4 maja**

Regionalna Komisja Wyborcza wyznacza ostateczny termin przesłania protokołów z wyborów zakładowych władz związkowych i delegatów na WZD Regionu do dnia 4 maja br. pod rygorem niewydania mandatu delegata.

*Sekretarz ZR, Przewodniczący Regionalnej Komisji Wyborczej
Jan Skowroński*

Spotkanie przewodniczących z Zarządem Regionu

Rozmowy działaczy w tle szkoleń związkowych

Szersze gremium związkowe, przewodniczący komisji zakładowych i członkowie Zarządu Regionu, spotkało się we wtorek, 21 kwietnia w siedzibie spółki „Acanta”. Dla Zarządu Regionu było to ostatnie zebranie w tej kadencji, dla przewodniczących pierwsze w nowej kadencji. Otworzył je przewodniczący, senator Zdzisław Mażkiewicz. Gościem spotkania była Elżbieta Przybylska, pełnomocnik Komisji Krajowej do spraw szkoleń związkowych. Związkowcy wymienili informacje; Zarząd Regionu podsumował dotychczasowy przebieg wyborów, nowo wybrani przewodniczący prezentowali się na tle działalności komisji zakładowych i sytuacji zakładów pracy.

Zebranie rozpoczęło się informacją Jana Skowrońskiego, przewodniczącego Regionalnej Komisji Wyborczej o przebiegu wyborów na szczeblu zakładowym. Według tej informacji, obowiązek dokonania wyboru nowych władz związkowych w zakładach pracy wypełniło 140 komisji zakładowych, na 205 zarejestrowanych w Zarządzie Regionu. Wobec takiej sytuacji, Regionalna Komisja Wyborcza zdecydowała o przedłużeniu kalendarza wyborczego dla struktur zakładowych do końca kwietnia. Kwiecień i maj, z kolci, to czas dokonywania wyborów na szczeblu ponadzakładowym, czyli wyborów władz międzyzakładowych komisji koordynacyjnych, regionalnych, sekcji branżowych, delegatur zarządu regionu - terenowych komisji koordynacyjnych. Te winny się odbyć przed Walnym Zebraniem Delegatów Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska, które kończy okres wyborczy w regionie. Odbędzie się ono prawdopodobnie 15 czerwca. Ten ter-

min zaproponował Zarząd Regionu, wychodząc z założenia, że Solidarność Ziemi Radomskiej winna być reprezentowana na uroczystościach 25 czerwca przez nowy skład regionalnych władz związku i ten termin został przez związkowców zaakceptowany.

Stanął również temat, analizowany na ostatnim posiedzeniu Zarządu Regionu: problem zdyscyplinowania komisji zakładowych do właściwego odprowadzania składek, szczególnie części przypadającej na fundusz strajkowy, w związku rygorami Komisji Krajowej, ograniczającymi liczbę naszych delegatów na Krajowy Zjazd „S” (ten temat został szerzej omówiony w poprzednim Biuletynie). Przed decyzją, czy dyscyplinująca Uchwała KK zostanie przełożona na potrzeby regionalne, problem mają analizować wspólnie Zarząd Regionu i Regionalna Komisja Rewizyjna.

Jak zwykle, tak i tym razem, dyskusja o składkach budziła emocje. Prawo związkowe: obowiązki wynikające z Uchwały Finansowej „S” zderzyły się z praktyką, z życiem, które powszechnie znamy.

Dyskusji związkowców przysłuchiwała się Elżbieta Przybylska, gość spotkania, z działu szkoleń Komisji Krajowej i była to doskonała konfrontacja znajomości prawa pracowniczego i związkowego z wiedzą nauczyciela tego prawa, swego rodzaju szkolenie, podsumowane puentą: pieniądze plus umysł plus wiedza równają się sile związku.

Z tego credo wywiódł się apel naszego gościa o uregulowanie spraw szkoleń w drodze uchwał Walnego Zjazdu Delegatów Regionu, czyli propozycja utworzenia regionalnego funduszu szkoleniowego w ramach odprowadzanych składek, oraz zmian w prawie, regulujących delegowanie działaczy związkowych, nie będących na etatach związkowych, na szkolenia. Za pierwszym rozwiązaniem przemawiają: systematyczność szkoleń, nieprzesuwanie terminów szkoleń, bardzo utrudniających zwolnienia z pracy i powszechność korzystania z nich. Za drugim, przeciwdziałanie zapędom pracodawców w utrudnianiu działalności związkowej. - Choć tu, w świetle obowiązującego prawa, można tę sprawę uregulować odpowiednim zapisem w układzie zbiorowym pracy.

Jeszcze mogliśmy poznać przekrój działalności szkoleniowej związku. Dział Szkoleń Komisji Krajowej liczy 5 osób, nauczycieli metodyków specjalizujących się w określonej tematyce szkoleń: np. ekonomicznej, ogólnozwiązkowej, negocjacji, układów zbiorowych pracy. Szkoleniowcy działają w ramach Fundacji Gospodarczej, która m.in. wspomaga finansowo szkolenia związkowe. „Solidarność” korzysta nadal z pomocy finansowej zagranicznych central związkowych, choć ta pomoc zaczyna się kurczyć - podkreśliła p. Elżbieta. I dlatego tak ważne jest uregulowanie, zabezpieczenie środków na podnoszenie wiedzy związkowców.

Wasi nauczyciele związkowi są dobrzy, a szkolenia przez nich prowadzone dają również okazję do relaksacji i zachęcała do udziału w szkoleniach Elżbieta Przybylska, również działacz związkowy, m.in. na WZD Regionu Radomskiego.

Potem przyszedł czas na prezentację nowych wywodniczących komisji zakładowych, choć na ogół już doświadczeni działacze, znani z działalności w poprzednich lub kilku poprzednich kadencjach. Prezentacja była jednocześnie przekrojem sytuacji w zakładach pracy, w ramach działalności NSZZ „Solidarność”. - Czekamy na wyniki wyborów władz związku na szczeblu regionu. Ktoś może powiedzieć, że wybory władz związku na szczeblu regionu, który interesuje zapewne również sytuacja pracowników, kondycja zakładów pracy - bo jest to obraz gospodarczej, ekonomicznej naszego regionu. Z tymi warunkami pozwalam sobie przenieść relację z drugiej strony spotkania na następne numery Biuletynu, zapowiadając jednocześnie poszerzoną prezentację przewodniczących i członków przyszłych członków regionalnych władz „S” - w ścisłym połączeniu z problemami zakładów.

28 kwietnia - DNIEM PAMIĘCI O OFIARACH WYPADKÓW PRZY PRACY I CHOROBY ZAWODOWYCH

Światowe media co dzień rejestrują wiele zdarzeń, spośród których wybierane są te, które mogą zwrócić uwagę większych grup społecznych. Informacje o dramatycznych wydarzeniach dominują nad informacjami sportowymi, radość ich odbiorcom. Wojny i konflikty międzynarodowe, katastrofy lotnicze i przemysłowe, trzęsienia ziemi i powodzie, zamachy bombowe, morderstwa, wypadki samochodowe. To niepełna lista zdarzeń, w których tracą życie lub zdrowie ich uczestnicy, uczestnicy wypadków.

Dramaty wielu rodzin to efekt zdarzeń z udziałem człowieka, które niesłusznie nazywamy losowymi. Nie jest to, gdyż nie można obarczać losu odpowiedzialnością, szalony wyścig za zdobyczami cywilizacji, w którym wielu traci poczucie odpowiedzialności za bezpieczeństwo swoje i innych ludzi. Brak wyobraźni i umiejętności przewidywania, pogarda dla przepisów prawa oraz brak szacunku dla życia ludzkiego, to główne przyczyny wspomnianych wyżej dramatów i tragedii.

Te same czynniki i zachowania ludzkie są przyczynami dramatów, o których media milczą lub wspominają sporadycznie, myśląc tu o ofiarach wypadków przy

pracy i chorób zawodowych.

Z inicjatywy NSZZ „Solidarność” od 1991 roku, Polska jest bodaj trzecim z kolei krajem (po Wielkiej Brytanii i USA), w którym 28 kwietnia jest obchodzony Dzień Pamięci Władców i Ofiar. Od 1996 roku, z inicjatywą Międzynarodowej Konfederacji Wolnych Związków Zawodowych Dzień Pamięci o Ofiarach Wypadków przy Pracy i Chorób Zawodowych obchodzony jest w ponad 70 krajach świata.

Właśnie z raportu MK WZZ krzyczą do nas szokujące dane: co roku na świecie w wypadkach przy pracy ginie 220 tysięcy pracowników, znaczy to, że średnio dziennie życie ponad 600 ludzi świadczących pracę. Jest to 120 milionów zarejestrowanych wypadków przy pracy, w wypadkach tych poszkodowanych zostaje, nie licząc śmiertelnych 1,2 mln ludzi, tj. około 3300 osób dziennie. Złe warunki pracy i nieprzestrzegania prawa pracy, w tym norm najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia skutkuje rocznie 160 milionami nowych przypadków chorób zawodowych. Jeżeli do tego dodać fakt zatrudnienia przez pracodawców pracowników, których wg szacunków na świecie zatrudnia się po cztery miliarda (!), to obraz który rysuje nam raport WZZ jest wstrząsający.

A jak jest w Polsce? W Polsce wraz ze spadkiem zatrudnienia wzrastają zagrożenia. Z danych za 1996 rok wynika: 17 tys. osób, to poszkodowani w wypadkach przy pracy (bez rolnictwa indywidualnego); ponad 2 tys. to ofiary wypadków ciężkich; 50 osób straciło życie świadcząc pracę, blisko 1 milion pracowników zatrudnionych było w warunkach szkodliwych. Dane te nie są pełne, gdyż obejmują tylko zakłady zatrudniające powyżej 10 pracowników.

Zarejestrowano 11 tysięcy nowych przypadków chorób zawodowych, co daje 116 przypadków na 100 tys. zatrudnionych. Nieprzestrzeganie prawa kosztuje nas wszystkich; w 1996 roku wypłacono ponad 130 mln (nowych) złotych jako odszkodowania z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, a 2,7 miliarda zł to wypłacone z tego samego tytułu.

Wszyscy winni jesteśmy pamięć ludziom, którzy stali się ofiarami wypadków przy pracy i chorób zawodowych, wszyscy też możemy wpływać na poprawę warunków pracy i przestrzeganie prawa pracy. Wyeliminowanie choćby jednego zagrożenia w naszym środowisku pracy, to eliminacja być może wielu nieszczęść i dramatów rodzin. O tym powinniśmy pamiętać!

Jerzy Langer /członek Prezydium KK/

Opinia „S” ws. zmian ustawy o uprawnieniach w transporcie zbiorowym

Zmiany ustawy rażąco sprzeczne z polityką prorodzinną

Prezydium KK negatywnie opiniuje projekt ustawy z marca 1998r. o uprawnieniach do bezpłatnych i ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego.

Projekt ten odbiera lub ogranicza uprawnienia:

- osobom niepełnosprawnym, inwalidom I grupy niepełnosprawnym, niepełnosprawnym dzieciom, przewodnikom i opiekunom osób niepełnosprawnych, dotycząc środowiska szczególnie pokrzywdzonych przez los poprzez ograniczanie ich możliwości leczenia i rehabilitacji wszędzie tam, gdzie wymaga to dojazdu środkami transportu publicznego i zwięźania możliwości integracji ze społeczeństwem;
- kombatantom, osobom szczególnie zasłużonym dla kraju, które są już osobami starszymi, często schorowanymi, lub niepełnosprawnymi wskutek odniesionych w czasie wojny obrażeń,
- nauczycielom, jednej z najniższej uposażonych grup, której budżet państwa nadal zalega z wynagrodzeniami za 1991 i 1992 rok, a dla której może to oznaczać utrudnienie dojazdów do pracy,
- młodzieży szkolnej i akademickiej, co skutkować będzie ograniczeniu prawa do nauki (dojazdy do szkoły),
- emerytom i rencistom oraz członkom rodzin pracowników PKP i PKS (a może to być negocjowane w ramach układu zbiorowego i nie wymaga regulacji ustawowej).

Prezydium KK uważa, że transport publiczny winien otrzymywać dotacje na te cele z budżetu, w ramach prowadzonej przez państwo polityki społecznej.

Projekt został podyktowany naiwnym przeświadczeniem, że cofnięcie części ulg spowoduje wzrost wpływów ze sprzedaży biletów. Przeświadczeniu temu towarzyszy brak orientacji co do zakresu likwidacji licznych dawniej możliwości przejazdu pociągami osobowymi, a także zmarginalizowane narzędzia, jakim są układy zbiorowe pracy w zakresie regulacji uprawnień pracowniczych.

Powinien zostać utrzymany dotychczasowy tryb wydawania emerytom zaświadczeń poświadczających uprawnienia do dwóch przejazdów w roku z ulgą 50% dla nich i ich małżonków, gdyż spowodował wzmocnienie więzi środowisk emeryckich z reprezentującymi je organizacjami związkowymi, ułatwiając zorganizowaną pomoc dla tych środowisk.

Zmiany proponowane w ustawie są rażąco sprzeczne z zapisami w umowie koalicyjnej zasadami polityki prorodzinnej.

*Regionalna Sekcja Pracowników Oświaty
INORMACJE*

Uzgodnienia rządowo-związkowe

Zaliczki na waloryzację w przypadku zatorów płatniczych

Komunikat: W dniu 21 kwietnia br. na spotkaniu w sprawie Układu Zbiorowego Nauczycieli strona związkowa (bez obecnych na spotkaniu przedstawicieli Związku Nauczycielstwa Polskiego) zasygnalizowała pojawiający się problem braku środków finansowych w budżetach niektórych kuratorów oświaty na zrealizowanie waloryzacji płac dla pracowników szkół nie będących nauczycielami. Ministerstwo Edukacji Narodowej potwierdziło otrzymanie takich sygnałów z 3 kuratoriów oświaty, podejmując niezwłocznie analizę tych przypadków.

Pan Andrzej Karwacki - Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej na spotkaniu z Prezydium Krajowej Sekcji Pracowników Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność”, w odpowiedzi na oczekiwania rozwiązania problemu, w dniu 22 kwietnia 1998r. przedstawił projekt rozwiązania i po dyskusji strona związkowa przyjęła go do aprobującej wiadomości.

Strony uzgodniły, że w celu dotrzymania terminu wypłaty zwaloryzowanych wynagrodzeń w tych województwach gdzie zaistniał ten problem, do chwili wyjaśnienia faktycznych powodów niedoboru środków zostanie ww. pracownikom wypłacona zaliczka na poczet waloryzacji w wysokości średnio 50,00 zł na etat rzeczywisty, uwzględniając wszystkie elementy wynagrodzeń osobowych (wynagrodzenie zasadnicze i dodatki).

Warszawa, dnia 22 kwietnia 1998r.

Komunikat podpisali:

Przewodniczący Sekcji Krajowej Stefan Kubowicz
Podsekretarz Stanu MEN Andrzej Karwacki

Zgoda rządu na nieco wcześniejsze terminy wypłat wynagrodzeń

Ministerstwo Finansów potwierdziło wcześniejsze wypłaty wynagrodzeń dla nauczycieli w 1998r. w następujących terminach:

- za maj - do 30 kwietnia;
- za sierpień - do 31 lipca;
- za listopad do 30 października.

Do tej pory nauczycielom wypłacano wynagrodzenia w pierwszym dniu wymienionych miesięcy. W związku z tym, że pierwsze dni maja, pierwszy listopada są dniami świątecznymi, nauczyciele odbierali płacę z opóźnieniem. W przypadku wynagrodzenia za sierpień, wcześniejsza wypłata jest udogodnieniem ze względu na wyjazd urlopowe. - Decyzja MEN i Ministerstwa Finansów, o której mowa, jest spełnieniem wniosku NSZZ „Solidarność”.

REFORMA UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH - cz.4

Ministerstwo Pracy i Polityki Socjalnej przedstawiło w marcu br. dwa projekty ustaw: „o systemie ubezpieczeń społecznych” i „o emeryturach i rentach z tytułu niepełnoetatowości”. Po wyczerpaniu okresu, wyznaczonego ustawowo na konsultację społeczną, projekty - po uwzględnieniu uwag, bądź n.e. czynników społecznych - trafią, jako propozycja rządowa, do Sejmiku. Obydwie ustawy mają być elementami reformy ubezpieczeń społecznych, o której mówił program AWS. Obydwie ustawy miałyby wejść w życie 1 stycznia 1999r.

Przedstawiamy uzasadnienia, autorstwa Pełnomocnika Rządu ds. Reformy Zabezpieczenia Społecznego, konieczności zmian, konieczności sformułowania zapisów ustaw. W poprzednich odciskach przedstawiliśmy nowe propozycje zawarte w projekcie ustawy o emeryturach i rentach z FUS; w tym o zmianach w systemie ubezpieczeń społecznych. - „Solidarność” zaopiniowała już projekt ustawy. Skróconą opinię przedstawiamy obok.

System ubezpieczeń społecznych PROPOZYCJE ZMIAN

Polski system ubezpieczeń społecznych jest powszechnie krytykowany jako kosztowny, nieprzewidywalny i niesprawiedliwy. Dużym wydatkom na emerytury i renty nie towarzyszy przekonanie, że świadczeń jest satysfakcjonujący. Nieprzewidywalność propozycji przyszłych uprawnień w stosunku do wielkości wkładu do systemu (składki) w połączeniu z niejasnością kryteriów i przyczyn ich powstania utrwaliły przekonanie, że system emerytalno-rentowy stanowi wypadkową arbitralnych decyzji organów państwa, podejmowanych często ad hoc pod na-

ciskiem krótkookresowych konieczności gospodarczych.

Obecny system emerytalno-rentowy opiera się w całości na zasadzie solidarności międzypokoleniowej - obecnie płacący składki finansują świadczenia dzisiejszych emerytów i rencistów. Jest to system w pełni repartytynny, w których wysokość przyszłego świadczenia zależy w niewielkim stopniu od wpłacanych przez całe życie składek. W systemie tym wiele grup społecznych ma możliwość wcześniejszego przechodzenia na emeryturę w tym również dla których wcześniejszy wiek emerytalny nie znajduje uzasadnienia choćby w warunkach pracy. Za pomocą wcześniejszych emerytur dla osób zwalnianych w ramach zwolnień grupowych próbowano również rozwiązać problem bezrobocia. Okazało się jednak, iż wcześniejsze emerytury nie rozwiązały problemów rynku pracy a jedynie zwiększyły liczbę emerytów. Jednoznacznie okazało się, że emerytury nie są sposobem rozwiązywania wszystkich problemów społecznych.

Równocześnie w ostatnich latach nastąpił wyraźny wzrost poziomu realnych wartości emerytur i rent w relacji do wynagrodzeń. W wyniku spadku liczby płacących składki - co było spowodowane spadkiem zatrudnienia - zmniejszył się wpływ składek do systemu.

Czynniki te przyczyniły się do kryzysu systemu emerytalno-rentowego. Kryzys ten unaoczniał się z całą mocą w latach 90-tych, gdyż wraz z rosnącymi składkami na ubezpieczenie społeczne, które wzrosły z 25 funduszu płac w roku 1981, poprzez 38% w latach 1987-89 do 45% obecnie, ujawniły się coraz większe trudności z zapewnieniem samowystarczalności finansowej Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W rezultacie nastąpiło zwiększenie obciążeń skonsolidowanego budżetu państwa wydatkami na emerytury, renty i inne świadczenia pieniężne. Poziom obciążenia PKB wydatkami na emerytury i renty przewyższa w Polsce 15%, podczas gdy wydatki te na ogół nie przekraczają 8% w krajach o porównywalnym dochodzie na 1 mieszkańca, a 11% w Europie Zachodniej.

Jednocześnie stały się znane i dyskutowane prognozy demograficzne pokazujące, że po 2006 roku z samych tylko przyczyn demograficznych nastąpi większy wzrost relacji osób pobierających świadczenia do osób płacących składki (zw. systemowego współczynnika obciążenia). Prognozy demograficzne wskazują bowiem na wchodzenie w wiek emerytalny pokolenia powojennego wyżu demograficznego. Scenariusze przewidywanych wydatków publicznych na emerytury i renty dobitnie pokazują, że w przypadku braku racjonalizacji udział wydatków na nie w PKB może wzrosnąć nawet do 22% w 2035 roku. Dziś jest ostatni moment na gruntowną reformę obecnego systemu emerytalno-rentowego.

PRAWO DO EMERYTURY

Aby zapobiec pogłębieniu się kryzysu oraz aby w przyszłości osią-

„S” o ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych

Decyzja Prezydium KK z 14.04.98: Prezydium KK uważa, że projekt ustawy z marca 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych wymaga daleko idących korekt i dopracowania.

Przed wszystkim w projekcie brak jest:

- 1/ określenia struktury Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i kompetencji jego Prezesa;
- 2/ gwarancji państwa dla wszystkich rodzajów ryzyka;
- 3/ precyzyjnego określenia funduszu rezerwy demograficznej oraz jego kapitału początkowego;
- 4/ możliwości finansowania składek na ubezpieczenia chorobowe przez pracodawcę;
- 5/ określenia finansowego zabezpieczenia składek przekazywanych za pośrednictwem Funduszu Ubezpieczeń Społecznych do Otwartych Funduszy Emerytalnych;
- 6/ ubezpieczenia od ryzyka bezrobocia.

Poza tym projekt odwołuje się do nie istniejących przepisów, poszczególne zapisy są ze sobą sprzeczne oraz brak jest spójności z projektem ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Ponadto związek nie wyraża zgody na opłacanie składki tylko przez ubezpieczonego, jak również na dzielenie na obowiązkowe i dobrowolne opłacanie składek na ubezpieczenia chorobowe (uprawnienia do leczenia).

gnąć długookresową stabilność systemu proponuje się zasadniczą reformę całego systemu emerytalno-rentowego. Uchwalone przez Sejm poprzedniej kadencji ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz ustawa o pracowniczych programach emerytalnych określiły szkielet przyszłego systemu emerytalnego. Niniejsza ustawa istotnie reformuje podstawową część systemu repartycyjnego - zwanego dalej I filarem.

Omawiana ustawa dotyczy wszystkich grup społeczno-zawodowych z wyjątkiem rolników. Zmiana systemu nie obejmie osób, którym pozostało niewiele lat do przejścia na emeryturę, a także nie dotyczy osób znajdujących się obecnie na emeryturze. Właśnie z uwagi na konieczność poszanowania praw nabytych, ustawa różnicuje warunki nabywania prawa do emerytury i zasady ich wymiaru w zależności od wieku w jakim będą ubezpieczeni w dniu wejścia w życie ustawy:

- 1/ przed 31 rokiem życia
- 2/ w przedziale 31-51 lat życia
- 3/ po 51 roku życia.

Ad 1

Świadczenie otrzymywane z filaru repartycyjnego zależałoby wyłącznie od zgromadzonych w ciągu życia składek i od tzw. średniej oczekiwanej dalszej długości trwania życia. Zebrane składki byłyby waloryzowane według współczynnika corocznie określonego w ustawie budżetowej. Wysokość wpłaconych składek - bezpośrednio lub za pośrednictwem wynagrodzenia będącego podstawą naliczenia składek - byłaby odnotowana na specjalnych indywidualnych rachunkach. Wielkość emerytury zależałaby wyłącznie od wysokości zebranych składek i liczby miesięcy wyrażających średnią oczekiwaną długość trwania życia w momencie przejścia danej osoby na emeryturę. Moment przejścia na emeryturę byłby indywidualną decyzją każdego ubezpieczonego, który przekroczył wymagane minimum, przewidywane na 62 lata dla obu płci. Zachęcałoby to do wydłużenia okresu pracy, bo każdy rok ponad minimum znacznie zwiększałby emeryturę, w przeciwieństwie do obecnego systemu, w którym wzrost jest stały i wynosi 1,3%.

Osobom, które rozpoczęły prace przed wprowadze-

niem reformy zostanie przydzielony kapitał początkowy aby wcześniej opłacane składki mogły być zapisane nie z zasadami nowego systemu. Dzięki temu osoby z całym stażem pracy będą funkcjonowały w nowym systemie na takich samych zasadach jak osoby rozpoczynające pracę. Kapitał początkowy w I filarze systemu zostanie przydzielony wszystkim, którzy znajdują się w swej karierze zawodowej pomiędzy rozpoczęciem pierwszej pracy a dniem złożenia wniosku o emeryturę. Każdy ubezpieczony, który miał policzoną hipotetyczną wartość emerytury dostalby, gdyby w momencie wprowadzania reformy, w pełni nabyte uprawnienia emerytalne. Przy ustalaniu hipotetycznej emerytury, kwotę bazową uwzględniać będzie w wymiarze pełnej kwoty bazowej dla ubezpieczonych, którzy mają 25-letni okres ubezpieczenia. Po tym okresie i mają możliwość przejścia na emeryturę po spełnieniu proporcjonalnie do okresu ubezpieczenia, jeżeli okres ten wynosi co najmniej 5 lat. Dla osób o stażu krótszym niż 5 lat kwota bazowa nie będzie brana pod uwagę przy ustalaniu hipotetycznej emerytury.

Istotnym elementem bezpieczeństwa socjalnego nowego systemu będzie minimalna emerytura. Będzie ona waloryzowana wskaźnikiem waloryzacyjnym zapewniającym co najmniej wartość realną świadczenia. Ustawa zobowiązuje do przyznania emerytury minimalnej w roku 1999 wyniesie 415 zł. Przyznanie będzie uzależnione jedynie od spełnienia warunków wieku (65 lat dla oby płci) oraz stażu pracy (25 lat). Jeżeli ubezpieczony nie zbiera w obu obowiązkowych filarach emerytury (w sumie) wyższej niż najniższa emerytura określona ustawą różnice pomiędzy ubezpieczonymi emeryturami a kwota najniższego świadczenia zostanie pokryta z budżetu państwa. Przewiduje się, że około 10% emerytów będzie pobierało najniższą emeryturę.

Po przejściu na emeryturę będzie można pracować w nieograniczonym zakresie. W trakcie takiej pracy emeryt będzie opłacał składki na ubezpieczenie społeczne łącznie do I filaru. Zebrane w trakcie tego zatrudnienia składki będą podstawą do kalkulacji nowego świadczenia. Podstawę nowego wymiaru emerytury będzie stanowiła kwota składek zgromadzonych w dniu złożenia wniosku o emeryturę pomniejszona o kwoty emerytur pobranych do dnia złożenia wniosku powiększona o kwotę skła-

dek zgromadzonych po dniu przyznania emerytury. Kwota ta będzie dzielona przez miesięczną statystyczną średnią oczekiwaną długość dalszego trwania życia w dniu złożenia wniosku.

Jedynym wyjątkiem będzie sytuacja, w której emeryt będzie otrzymywał gwarantowaną emeryturę minimalną w przypadku podjęcia przez emeryta pracy nie otrzymując dofinansowania z budżetu państwa do poziomu minimalnej emerytury.

Ad 2.

Dla osób w przedziale wieku 31-51 lat przewidziano obowiązek przystąpienia do II filaru ubezpieczeń, czyli otwartych funduszy emerytalnych.

Istotne znaczenie ma to dla osób, które dziś pracują w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze i mają możliwość przejścia na emeryturę po spełnieniu wymaganego okresu stażu pracy. Osoby te, które nie ukończyły 51 roku życia, a do spełnienia warunku stażu brakuje im 5 lat, mogą pozostać w obecnym systemie.

Zachowanie uprawnień dotychczasowych wiąże się jednak z koniecznością zrezygnowania z ubezpieczeń w II filarze.

Ad 3.

Osoby, które w dniu wejścia w życie ustawy będą miały więcej niż 51 lat będą miały prawo do emerytury na zasadach w pełni dotychczasowych tzn. przy zachowaniu dotychczasowego wieku emerytalnego, nawet obniżonego w stosunku do stażu ubezpieczeniowego. Dla tych osób przewidziano dotychczasowy wymiar emerytury, dotychczasowe zasady przeliczania świadczeń, te same gwarancje minimalnych świadczeń (zresztą w tej samej wysokości, co w dotychczasowych zasadach wypłaty świadczeń w zbiegu z innymi świadczeniami o charakterze emerytalno-rentowym).

Należy podkreślić, że z uwagi na zachowanie dotychczasowych uprawnień osoby powyżej 51 roku nie będą miały prawa uczestniczyć w otwartych funduszach emerytalnych.

PRAWO DO RENTY Z TYTUŁU NIEZDOLNOŚCI DO PRACY I RENTY RODZINNEJ

W tym zakresie zaproponowano dla wszystkich ubez-

pieczonych jednolite zasady nabywania prawa do świadczeń, zasady ich wymiaru, zasady zawieszania w razie dalszego zarobkowania i zasady ich przeliczania. Są to przepisy dotychczas obowiązujące z pewnymi jednak modyfikacjami;

1. Wprowadzono całkowitą zawieszalność rent z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w razie jakiegokolwiek dalszego zatrudnienia.
2. Jeżeli wysokość otrzymywanej renty przekraczałaby wartość uzbieranej emerytury w dwóch filarach to przyszła emerytura równa będzie otrzymywanej dotychczas rencie. W przypadku uzyskiwania emerytury w wysokości świadczenia rentowego, emerytura finansuje się z uzbieranego przez ubezpieczonego, a różnicę pomiędzy wysokością emerytury, która wynikałaby z kwoty zgromadzonych składek a wysokością wcześniej otrzymywanej renty dopłaca się z funduszu rentowego. Waloryzacja świadczeń rentowych będzie taka sama jak waloryzacja świadczeń emerytalnych. Środki na finansowanie rent będą pochodziły ze składek wszystkich osób płacących składki.

RENTY RODZINNE

W tym zakresie nie dokonano żadnych zmian w przepisach dotychczasowych. Renta rodzinna jest pochodną świadczenia zmarłego. Wymiar jej pozostał bez zmian. Również wg dotychczasowych zasad waloryzowałoby się świadczenia.

SKUTKI FINANSOWE

Niniejsza ustawa nie rodzi dodatkowych skutków dla budżetu. Skutki dla budżetu państwa wynikają z ustawy o ubezpieczeniu społecznym i tam też są one opisane. Niniejsza ustawa spowoduje w przyszłości wzrost wpływów do FUS z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne z następujących powodów:

- a/ powiązania płaconych składek z przyszłą emeryturą,
- b/w wyniku wydłużenia rzeczywistego wieku przechodzenia na emeryturę zarówno mężczyzn jak i kobiet,
- c/zmiany waloryzacji emerytur służb mundurowych.

W długim okresie niniejsza ustawa spowoduje samowystarczalność systemu emerytalno-rentowego.

PROŚBA O WSPARCIE

*Taka pamięć, jaką jesteśmy winni Księdzu Jerzemu
- nazywa się sumieniem Narodu*

Komitet Organizacyjny przy Terenowej Komisji Koordynacyjnej-Delegaturze Zarządu Regionu NSZZ „S” Ziemia Radomska w Warce, zwraca się z prośbą o pomoc przy organizowaniu prac związanych z ufundowaniem tablicy poświęconej pamięci ks. Jerzego Popiełuszki usytuowanej przy kościele Matki Bożej Szkaplerznej w Warce.

O zasługach ks. Jerzego i jego ofiarności życia dla Ojczyzny nie musimy nikogo przekonywać. Jego bohaterska postawa jest dla nas wzorem, w związku z tym pragnieniem naszym jest wyrazić wdzięczność ks. Jerzemu poprzez gest uwiecznienia - dla nas i przyszłych pokoleń - w postaci tablicy poświęconej jego męczeńskiej śmierci.

Odsłonięcie tablicy nastąpi 19 października 1998r. w rocznicę śmierci ks. Jerzego przy udziale osobistości kościelnych i świeckich. Z tej okazji pragniemy zorganizować uroczysty koncert i wystawę poświęconą postaci ks. Jerzego.

Prosimy o wsparcie finansowe naszego przedsięwzięcia oraz pomoc organizacyjną.

Prosimy sprawę potraktować jako pilną.

Kontakt: **Andrzej Gut** tel. /0-48/ 667-38-08

TKK - DZR NSZZ „Solidarność”

Warka, ul. Franciszkańska 2

poniedz. - środa w godz. 10-12

czwartki w godz 18-19

tel. /0-48/ 667-33-51

*Za Komitet Organizacyjny -
Przewodniczący TKK NSZZ „S” w Warce Andrzej Gut*

INFORMACJE KK posiedzenie Prezydium KK

Prezydium KK, obradujące 20 kwietnia br., zwróciło się do prezydenta o podpisanie ustawy zmieniającej terminy wyborów samorządowych, dzięki czemu wszystkie tegoroczne wybory mogłyby odbyć w tym samym czasie. Pozwoliłoby to między innymi, na zmniejszenie kosztów wprowadzenia reformy administracji, przyczyniłoby się do stabilizacji sytuacji w Polsce.

W związku z wnioskiem Sekcji Górnictwa NSZZ „Solidarność” dotyczącym sytuacji w tej branży, Prezydium KK postanowiło wystąpić do Ministerstwa Pracy i Polityki Socjalnej o pilne negocjacje z rządem. Ze strony Prezydium w tym zakresie będzie brał udział Adam Duda.

Prezydium KK pozytywnie zaopiniowało projekt zmiany ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu.

Upoważniono Janusza Śniażka i Leszka Jankowskiego do wykonywania czynności związanych z utworzeniem o.o. PPUH „Dekom” oraz powołaniem pierwszego zarządu.

Powołano również zespół merytoryczny do wyłonienia organizatora i miejsca X Krajowego Zjazdu Delegatów oraz przyjęto uchwały KK, dotyczącej wyboru delegatów na zjazd.

Przyjęto też nowy schemat organizacyjny Prezydium biura KK.

*Rzecznik Prasowy KK
Kajus Augustyniak*

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"
ZIEMIA RADOMSKA

26 - 600 Radom
ul. Traugutta 52
tel. 36 25161, fax 36 238 04
Redakcja: ANNA RAJCHLEWICZ
tel. 360 - 03 - 38
Skład: M.W.

Wykonano przy użyciu sprzętu z dotacji
Instytutu Wolnych Związków Zawodowych
egzemplarz bezpłatny